

Oorlogsmonument

Kapelweg Hulshorst bij Dorpshuis De Wieken

GPS: 52.3626335, 5.73264

Onthuld: 4 mei 1995 (1^e onthulling 2 oktober 1948 aan de Oudeweg en herplaatsing in 1965 bij De Wieken)

‘In barre nood verdreven, hebt gij ons onderdak gegeven’

‘Van Zuidelijke Veluwezoom aan Hulshorst. 3 september 1944 – 5 mei 1945’

Deze teksten staan nu gegraveerd op de zitbank bij Dorpshuis De Wieken, maar stonden vroeger op twee stenen ter weerszijden van een bank, die op zaterdagmiddag 3 oktober 1948 aan de Oudeweg in Hulshorst plechtig werd onthuld. De bank was een geschenk aan de bevolking van Hulshorst van bewoners van de Veluwezoom die in september 1944 geëvacueerd werden uit het oorlogsgebied, dat nu vooral bekend staat als de Slag om Arnhem (17-25 september 1944).

Na een barre tocht vond een deel van de evacués onderdak in Hulshorst en omgeving.

Na de oorlog wilden deze evacués ‘door middel van een stoffelijk huldeblijk hun dankbaarheid tonen’. Dit blijkt uit de toespraak die dr. J. J. P. Oort uit Wageningen bij de onthulling van de bank hield. Hij bedankte de ontwerper van de bank, ir. Gerritsen en mevr. Vooglenzang die het contact tussen de ‘Veluwezoom’ en ‘Hulshorst’ had onderhouden. De heren Biemond en Holstege werden bedankt voor het plaatsen van de bank.

Burgemeester Martens onthulde de bank door de Nederlandse driekleur weg te trekken.

Na zeventien jaar aan de Oudeweg te hebben gestaan, werd in 1965 de bank gerestaureerd en met de stenen herplaatst bij Dorpshuis De Wieken. De onthulling werd op 5 mei 1965 verricht door burgemeester H. J. Langman. Waarom de bank is verplaatst is niet meer te achterhalen.

Maar ook bij Dorpshuis De Wieken ging het niet goed. De bank was op een bepaald moment spoorloos verdwenen. Mogelijk is dat gebeurd bij het plaatsen van de papier- en glascontainer op die plek.

Op initiatief van de Buurtvereniging Hulshorst kwam er een nieuwe bank die door burgemeester Kees de Kovel op donderdag 4 mei 1995 werd onthuld. Henny Berends las het gedicht 'De achttien doden' van Jan Campert.

